

[Socialministeren.]

i dette Øjeblik er Nr. 27 af samtlige 35 til det internationale Arbejdsbureau knyttede Stater, tror jeg, man vil indrømme mig, at vi er noget langt nede efter den Stilling, vi i øvrigt indtager blandt Nationerne. Under Danmark findes kun følgende Lande: Schweiz, Portugal, Lithauen, Australien, Kanada, Syd-Afrika, Kina og Negerstaten Liberia. Man tør ikke paastaa, at Flertallet af disse Stater i større Grad er Konkurrenter til os, saa jeg tror, at jeg, uden at det vil føles anmassende, tør anmode det høje Ting om at være saa velvilligt, efter alle de Oplysninger, jeg har indhentet, at give sit Samtykke til Ratifikation ogsaa af denne Konvention.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Stegger Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Forslag til Rigsdagsbeslutning henvises til Behandling i det Udvalg, som det høje Ting nys har besluttet at nedsætte angaaende den foregaaende Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Handelsrejsende.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 73).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg A. Sp. 2517) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hvalfangst.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2497; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 66).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rytter: Grunden til Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag er jo, at der er afsluttet en international Konvention angaaende Hvalfangst, og at denne Konvention er undertegnet af Danmark den 19. Marts 1932.

Regeringen er gaaet den Vej at foreslaa en fælles Lov om Hvalfangst for hele Kongeriget. Særlig Betydning har Spørgsmaalet selvfølgelig for Færøerne, og det vilde derfor have været ganske naturligt, om man havde givet en speciel Lov for Færøerne og saa, ved Siden deraf, en Lov for den øvrige Del af Kongeriget. Mit Parti kan imidlertid slutte sig til den Fremgangsmaade, Regeringen her har valgt; dels er der nemlig i nærværende Lovforslag taget alt mulig Hensyn til de Ønsker, som er udtalt af Lagtinget, idet man her har efterkommet alle disse Ønsker, dels indeholder Lovforslaget den almindelige Regel, at hvis der fra færøsk Side ønskes Forandringer, kan det ske meget let paa den Maade, man sædvanligvis følger, nemlig ved en Indstilling fra Lagtinget, som dernæst godkendes ved kongelig Anordning. Det vilde ogsaa se noget mærkeligt ud, om vi skulde have to Love, hvoraf den ene kom til at gælde for et Omraade, hvor Loven selvfølgelig ikke vilde komme til at spille nogen stor Rolle. Derfor kan vi tiltræde det Synspunkt, som Ministeriet har lagt til Grund, selv om vi maa indrømme, at man kunde have valgt en anden Fremgangsmaade; den, man her har valgt, synes os at være den naturligeste.

Spørgsmaalet er saa, om de enkelte Bestemmelser, som indeholdes i Konventionen, er optaget i det foreliggende Lovforslag, og om Lovforslaget eventuelt gaar videre, end Konventionen forpligter til. Drøftelsen af disse Spørgsmaal hører vel nærmest hjemme i et Udvalg, og jeg skal derfor nøjes med her at udtale, at vi ser med Sympati paa Lovforslaget og vil være behjælpelige med, at det kan faa en let Gang gennem Rigsdagen.

Josiassen: Som allerede bemærket fremkommer Lovforslaget paa Grund af Vedtagelsen af den internationale Konvention af 24. September 1931. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Der er to Paragraffer, som jeg hilser med største Tilfredshed, og da navnlig § 7, i hvilken det foreskrives, at

„Skytter og Mandskab paa Hval-